

Moja głowa - mój sukces” –

każdy uczeń może wybrać własny styl uczenia się

Uczenie się to przyswajanie pewnego zasobu wiadomości z jakiejś dziedziny, zdobywanie umiejętności. Powinno być efektywne, czyli skuteczne, dające pozytywne wyniki. Efektywne uczenie się to zatem maksymalna zdolność do przyswajania potrzebnej wiedzy, a także umiejętność prawidłowego wykorzystania jej w określonym czasie.

Wieloletnie obserwacje uczniów doprowadziły do stwierdzenia, że każdy człowiek jest inny, a zatem każde dziecko jest inne. Ważne jest aby rodzic i nauczyciel potrafił rozpoznać styl pracy jaki najbardziej odpowiada dziecku, aby potrafił zaakceptować to, że inaczej nie znaczy źle.

Są wśród nas ludzie, którzy mają inne preferencje sensoryczne czyli naturalne nawykowe sposoby reagowania i przyswajania wiedzy.

Kinestetycy, czuciowcy – to dzieci, które mają zamiłowanie do ruchu, odznaczają się niezwykłym poczuciem równowagi i harmonią ruchów (są zręczne, gibkie, elastyczne) oraz posiadają niezwykłą precyzję w wyrażaniu swoim ciałem różnych stanów psychicznych i w ogóle narracji (posiadają rewelacyjną ekspresję). Osoby, które posiadają inteligencję kinestetyczną to przyszli tancerze, sportowcy, aktorzy, rzeźbiarze, chirurdzy, mechanicy.

Kinestetycy uczą się efektywnie gdy:

- Wykorzystują dynamikę całego ciała
- Demonstrują pojęcia za pomocą ruchów, gestów (np. kalambury)
- Powtarzają materiał chodząc po pokoju
- Wycinają, lepią

Słuchowcy– uwielbiają dużo mówić, mówią z dużą łatwością, płynnie i melodyjnie. Wolą słuchać nagrań, wykładów, audiobooków niż czytać. Czasem robią błędy ortograficzne, bo piszą tak, jak słyszą. Mogą mieć kłopoty z geometrią i mapami. Świetnie pamiętają melodie i dialogi.

Słuchowcy uczą się efektywnie gdy:

- Głośno powtarzają najważniejsze rzeczy do zapamiętania,
- Śpiewają, deklamują, wykorzystują rytm i rym
- Układają wierszyki lub piosenki złożone z najważniejszych informacji do zapamiętania
- Wykorzystują dialogi, rozmowy, dyskusje w grupie
- Nagrywają swoje wypowiedzi a potem je odsłuchują

Wzrokowcy – to dzieci, które uwielbiają porządek wokół siebie. Drażnią ich nierówno ustawione książki na półce. Świetnie pamiętają kolory, rysunki. W czasie uczenia się wolą czytać i robić własne notatki.

Wzrokowcy uczą się efektywnie gdy:

- Używają kolorowych pisaków i długopisów
- Podkreślają, rysują i tworzą schematy, tabele i mapy myśli
- Zapisują słowa kluczowe, wzory, daty, wnioski na małych kartkach i umieszczają je na wysokości oczu
- Stosują wizualne pomoce naukowe- slajdy, filmy
- Pracują w ciszy

Każdy musi samodzielnie wypracować takie metody uczenia się, które mu najbardziej odpowiadają. Coś, co świetnie służy jednej osobie, może okazać się zupełnie nieskuteczne w przypadku innej. Pomocne jest więc ustalenie, w jaki sposób najskuteczniej się uczymy i do którego z trzech typów wyróżnionych pod tym względem należymy: do wzrokowców, słuchowców czy kinestetyków.

Ciekawe, że ludzie zapamiętują 20% tego co przeczytali, 30% tego co usłyszeli, 40 % tego zobaczyli, 50 % tego co powiedzieli, 60% tego co zrobili. Jednak kiedy czytają, słyszą , widzą, mówią i robią coś z daną informacją zapamiętują z tego 90%.

A co wiemy o funkcjonowaniu naszego mózgu?

Wiemy, że ma dwie strony lub jak kto woli dwie półkule, połączone ze sobą niewyobrażalnie skomplikowaną siecią włókien nerwowych.

Mamy półkulę naukową - lewą, oraz półkulę artystyczną – prawą.

Dominacja półkuli mózgu określa, jak się uczymy, jakie informacje są dla nas ważne i zrozumiałe, jak będziemy się zachowywać w sytuacji stresowej. Profil dominacji podstawowej odzwierciedla nasz naturalny styl uczenia się w odróżnieniu od profilu dominacji adaptacyjnego, pojawia się natychmiastowo w chwilach stresu. Wtedy to tylko jedna półkula i związane z nią zmysły funkcjonują efektywnie. Chociaż zwykle u każdego człowieka występuje tzw. dominacja jednej z półkul mózgowych, nowoczesne sposoby nauczania muszą bazować na efektywnym wykorzystaniu całego mózgu. Po prostu funkcje ćwiczone doskonalą się.

Według Howarda Gardnera każdy człowiek posiada aż 8 typów inteligencji, każda w innym stopniu rozwinięta. Posiadamy inteligencje lingwistyczną, wizualno-przestrzenną, matematyczno-logiczną, przyrodniczą, interpersonalną, intrapersonalną, muzyczną i ruchową.

Każde dziecko ma naturalne predyspozycje do określonego rodzaju inteligencji, na ogół jest to zestaw kilku inteligencji. Każdy ma swój indywidualny wzór, który w całości daje obraz nas samych, niepowtarzalny, jedyny, specyficzny. Na szczęście obraz ten można zmieniać – rodzaje inteligencji nie są nam dane raz na zawsze i niezmiennie. W wyniku samodoskonalenia, uwagi, ćwiczenia, możemy swój potencjał rozwijać i powiększać.

Uczenie się to przyswajanie pewnego zasobu wiadomości z jakiejś dziedziny, zdobywanie umiejętności. To proces indywidualny, który toczy się od zarania dziejów człowieka. Umiejętność uczenia się to największy kapitał, który można wynieść ze szkoły. Umiejętność uczenia się, najlepiej stale doskonalona, pozostaje na całe życie.

Iwona Klimek i Małgorzata Terlecka